

ชีโรไทร์ของเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์

จินตนา ลภิตตันกุล

อาจารย์ ภาควิชาจุลชีววิทยา
คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ถนนโยธี ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์/โทรสาร: 02-2036410
อีเมล: dtjlp@mahidol.ac.th

บทคัดย่อ

เชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ คือเชื้อแบคทีเรียที่เป็นสาเหตุหลักของโรคฟันผุ ถ้าเกิดทั้งยังมีรายงานความเกี่ยวข้องกับภาวะติดเชื้อในกระเพาะโลหิตและการอักเสบของผนังและลิ้นหัวใจด้วย ในปัจจุบันเชื้อดังกล่าวถูกจำแนกเป็น 4 ชีโรไทร์ ตามความแตกต่างของแอนติเจน ซึ่งมีองค์ประกอบเป็นน้ำตาลรวมในสแลกคลูโคสที่ผนังเซลล์ พบว่าชีโรไทร์เป็นชีโรไทร์หลักที่แยกได้จากซ่องปาก รองลงมาคือชีโรไทร์อีและอีฟตามลำดับ ส่วนชีโรไทร์เค ซึ่งพบเมื่อไม่นานมานี้ ยังพบว่ามีความซุกค่อนข้างต่ำในซ่องปาก มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เชื้อในชีโรไทร์ที่พบได้น้อยในซ่องปากมากพบมีความผิดปกติของโปรตีนเพื่อการยึดเกาะหลายชนิดที่ผิวเซลล์ แต่กลับมีคุณสมบัติส่งเสริมให้เกิดภาวะติดเชื้อในกระเพาะเลือดที่ขวางน้ำ道และการยึดเกาะกับบริเวณที่มีการชำรุดของหัวใจ ดังนั้นความแตกต่างของชีโรไทร์ ของเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ อาจสัมพันธ์กับคุณสมบัติและบทบาทในการก่อโรคของเชื้อนี้

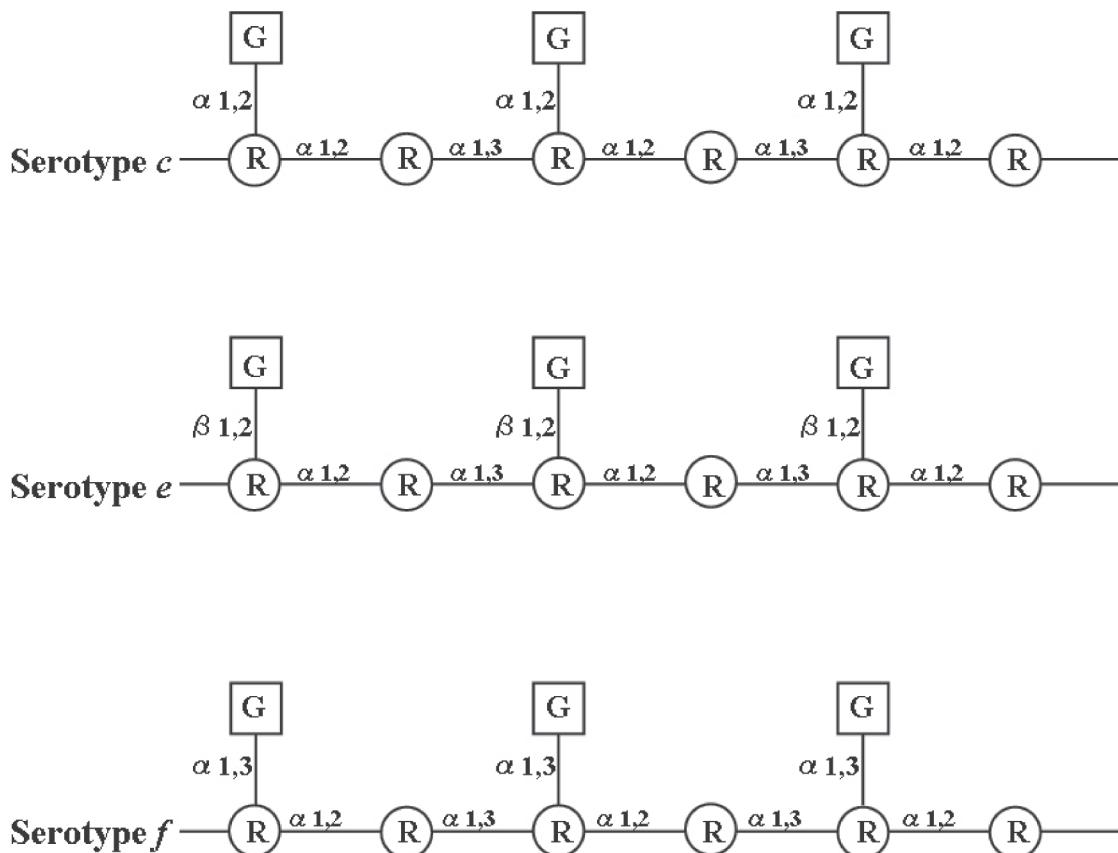
บทนำ

สเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ (*Streptococcus mutans*) เป็นเชื้อแบคทีเรียที่เจริญเติบโตได้ทั้งในที่มีและไม่มีออกซิเจน (facultative anaerobe) ติดสีแกรมบวก (gram positive) เชื้อี้นี้เกี่ยวข้องกับการก่อโรคฟันผุและยังพบเชื้อดังกล่าวได้ในรูปที่มีภาวะติดเชื้อในกระเพาะโลหิต (bacteremia) รวมทั้งในผู้ที่มีการอักเสบของผนังและลิ้นหัวใจ (infective endocarditis) ด้วย¹ อาศัยความแตกต่างของแอนติเจน (antigen) ซึ่งเป็นคาร์โบไฮเดรตที่อยู่บนผนังเซลล์ (cell wall-associated carbohydrate) ทำให้สามารถจำแนกเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ออกได้เป็น 4 ชีโรไทร์ (serotype) คือ ชีโรไทร์ซี (serotype c) ชีโรไทร์อี (serotype e) ชีโรไทร์อีฟ (serotype f) และชีโรไทร์เค (serotype k)^{2,3} บทความนี้จะกล่าวถึงชีโรไทร์เหล่านี้ ทั้งในแง่โครงสร้างทางเคมี วิวัฒนาการ ตลอดจนความเกี่ยวข้องของชีโรไทร์กับการก่อพยาธิสภาพโดยเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์

ชีโรไทร์ของเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์

โครงสร้างทางเคมีของพอลิแซ็กคาไรด์ (polysaccharide) ซึ่งอยู่บนผนังเซลล์ของสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ หรือที่เรียกว่า ชีโรไทร์-สเปเซิฟิกพอลิแซ็กคาไรด์ (serotype-specific polysaccharide) เป็นพอลิเมอร์ (polymer) ของน้ำตาลรวมในส (rhamnose) และกลูโคส (glucose)² โดยมีรวมในสเป็นแกนหลัก (backbone) ความแตกต่างระหว่างชีโรไทร์

ขั้นกับรูปแบบพันธุ์เคมีของสายกลูโคสที่อยู่ทางด้านข้าง (glucose side chain) ของแแกนหลักแรมโนสัน โดยเป็นแบบอัลฟ่า 1, 2- ($\alpha 1, 2$) ในเชื้อไวท์ปีซี เปต้า 1, 2- ($\beta 1, 2$) ในเชื้อไวท์ปีแอฟ และอัลฟ่า 1, 3- ($\alpha 1, 3$) ในเชื้อไวท์ปีเอฟ (รูปที่ 1) สำหรับเชื้อไวท์ปีเคนซึ่งเป็นเชื้อไวท์ปีที่ถูกพบใหม่ล่าสุดนั้น การวิเคราะห์แยกพอลิแซ็คคาไรด์จากผนังเซลล์ของเชื้อไวท์ปีดังกล่าวด้วยเครื่องตรวจวิเคราะห์สารของเหลวสมรรถภาพสูง (high-performance liquid chromatography; HPLC) พบว่าสายกลูโคสที่อยู่ทางด้านข้างของแแกนแรมโนสมีปริมาณน้อยมากเมื่อเทียบกับ

รูปที่ 1 แผนภาพแสดงโครงสร้างทางเคมีของเชื้อไวท์ปี-สเปชิฟิกพอลิแซ็คคาไรด์ในเชื้อสเตรปโตโคคัส มิวแทนส์เชื้อไวท์ปี อี และ เอฟ สัญลักษณ์ (R) แทนหน่วยของแรมโนส ส่วน (G) แทนหน่วยของกลูโคส

Fig. 1 Illustration of chemical structures of serotype-specific polysaccharide in *S. mutans* serotypes c, e, and f. Symbol (R) represents rhamnose subunit, while (G) represents glucose subunit.

เชื้อไวท์ปี อี และเอฟ ซึ่งมีอัตราส่วนโดยโมลาร์ (molar ratio) ของแรมโนสต่อกลูโคสอยู่ที่ประมาณ 2 ต่อ 1^{3,4}

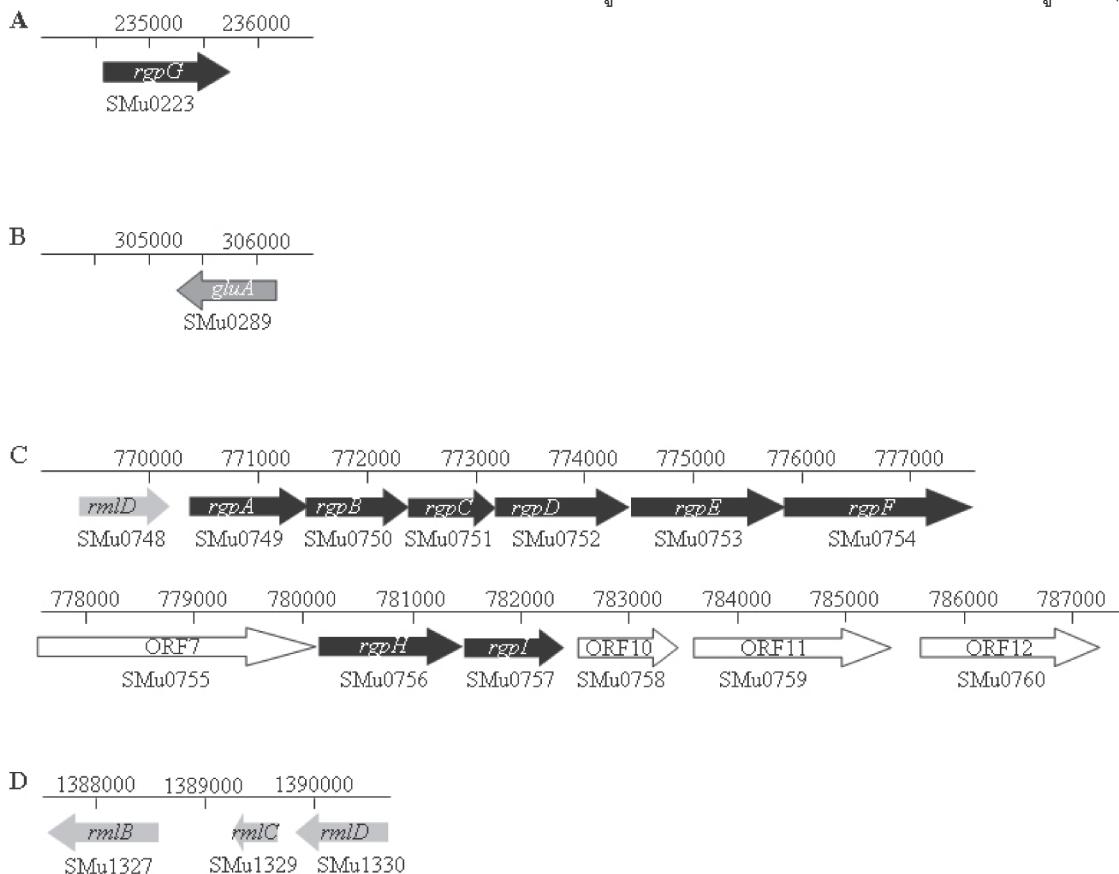
การศึกษาด้านความซูก (prevalence) ของเชื้อสเตรปโตโคคัส มิวแทนส์แต่ละเชื้อไวท์ปีนั้น แม้จะมีรายงานแตกต่างกันบ้าง แต่โดยทั่วไปเชื้อไวท์ปีอีก็เป็นเชื้อไวท์ปีหลักคือคิดเป็นร้อยละ 70-80 ของเชื้อที่แยกได้จากตัวอย่างจากซองปากของประชากรหลายประเทศ รองลงมาคือเชื้อไวท์ปี (ประมาณร้อยละ 20) และ

เชื้อไวท์ปีเอฟ (ส่วนมากพบน้อยกว่าร้อยละ 5) ตามลำดับ⁵⁻¹¹ สำหรับเชื้อในเชื้อไวท์ปีเค ถูกพบและแยกได้ครั้งแรกจากตัวอย่างเลือดของผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อในกระแสโลหิต และการขักเสบของผนังและลิ้นหัวใจ⁴ แม้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับความซูกของเชื้อไวท์ปีดังกล่าวจะยังมีน้อย แต่คาดว่าเชื้อไวท์ปีพบรáiไม่นานนัก เนื่องจากมีรายงานการพบเพียงร้อยละ 2-5 ของตัวอย่างจากซองปากประชากรหลายประเทศในปัจจุบัน^{3,12} อย่างไรก็ตาม การพบเชื้อไวท์ปีเคนได้

จำกัดอยู่แต่เฉพาะในประเทศญี่ปุ่นเท่านั้น เพราะมีรายงานเกี่ยวกับเชื้อไวรัสตั้งกล่าวในประชากรของประเทศองคุณและฟินแลนด์ด้วยเช่นกัน^{13,14}

การสร้างเชื้อไวรัส-สเปซิฟิกโพลิแซ็กคาไรด์ของเชื้อสเตร็ปโตค็อกคัส มิวแทนส์

จีนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเชื้อไวรัส-สเปซิฟิกโพลิแซ็กคาไรด์ของเชื้อสเตร็ปโตค็อกคัส มิวแทนส์ ประกอบด้วย จีโนาร์เจ็ป จำนวน 4 จีน (*rmpA*, *rmpB*, *rmpC*, *rmpD*) จีโนาร์เจ็ป จำนวน 9 จีน (*rgpA-rgpI*) และจีโนเจ็ลูโซ (*gluA*)^{11,15-21} โดยจีนดังกล่าวกระจายตัวอยู่ใน 4 บริเวณบนโครงร่างของแบคทีเรีย ดังรูปที่ 2 (A-D)

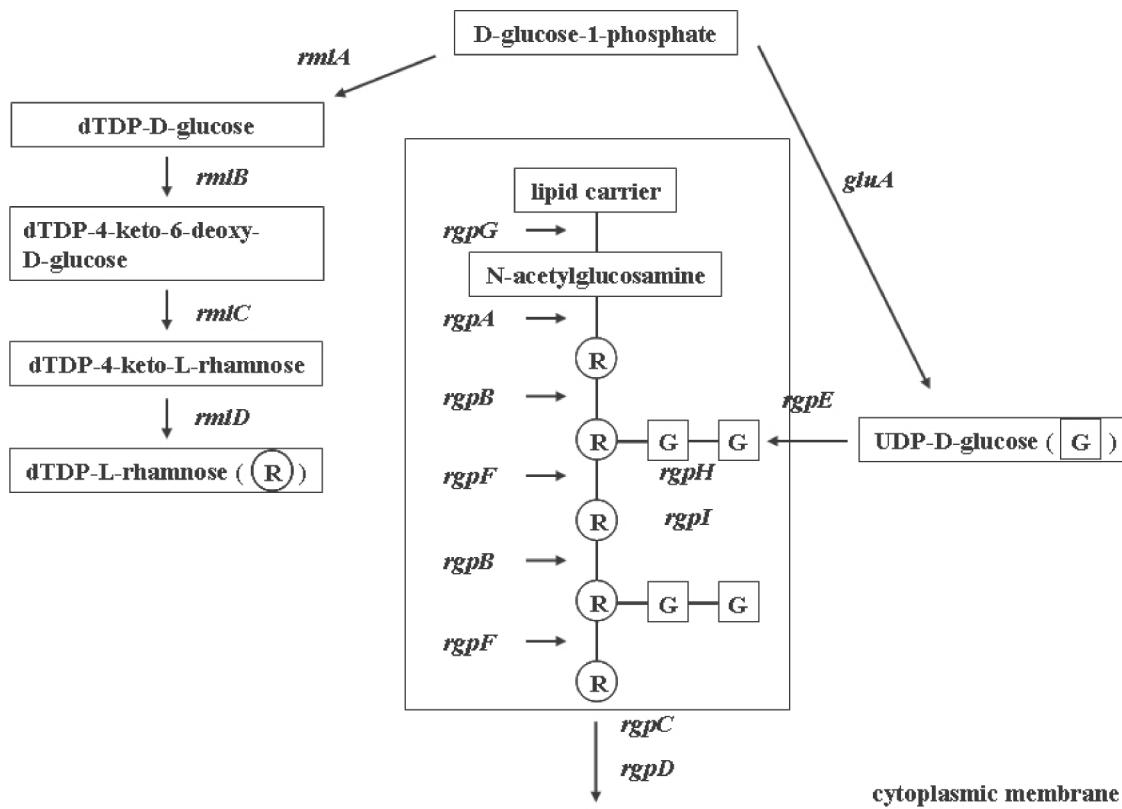

รูปที่ 2 จีนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเชื้อไวรัส-สเปซิฟิกโพลิแซ็กคาไรด์ของเชื้อสเตร็ปโตค็อกคัส มิวแทนส์ ตัวเลขบ่งบอกสเกลและทิศทางของจีนในภาพแสดงตามฐานข้อมูลอวัยวะในช่องปาก (Oral Pathogen Sequence Databases : <http://www.oralgen.lanl.gov/>) ซึ่งของแต่ละจีนถูกระบุไว้ภายใต้เครื่องหมายถูกศูนย์แทนจีนนั้น โดยหมายเลขอื่นตามฐานข้อมูลถูกระบุไว้ใต้ลูกศร (ปรับปรุงแก้ไขภาพเพื่อการพิมพ์ช้าโดยได้รับอนุญาตจากผู้ประพันธ์แล้ว)²²

Fig. 2 Genes involved in biosynthesis of serotype specific-polysaccharide of *S. mutans*. Numbers on scale and directions of all genes are based on the Oral Pathogen Sequence Databases (<http://www.oralgen.lanl.gov/>). The gene names are indicated inside the arrows, with the identification numbers from database shown below. (Modified for reprint under the permission from authors.)²²

ในขั้นตอนการผลิตเชื้อไวรัส-สเปซิฟิกโพลิแซ็กคาไรด์นั้น หน่วยย่อย (subunit) ของน้ำตาลแรมโนสและน้ำตาลกลูโคสในเชื้อไวรัส-สเปซิฟิกโพลิแซ็กคาไรด์ได้จากเชื้อไซม์ที่ผลิตจากจีน

อาร์เจ็ป และจีโนเจ็ลูโซ ตามลำดับ¹⁷⁻¹⁹ (รูปที่ 3) สำหรับการเชื่อมต่อ กันของกลูโคส-แรมโนสเป็นสายโพลิเมอร์นั้น โปรตีนจากจีโนาร์เจ็ป-วิจัลส์ต์อ (transfer) ไม่เกิดขึ้น-อะซิทิกกลูโค-

รูปที่ 3 แผนภาพการสังเคราะห์ซีโรไทร์-สเปซิฟิกพอลิแซ็คคาไรด์ของเชื้อสเตรปโตค็อกค็อก มิวแทนส์ (ตีพิมพ์ช้าโดยได้รับอนุญาตจากผู้จัดพิมพ์แล้ว)²²

Fig. 3 Illustration of the biosynthesis pathway of serotype-specific polysaccharide of *S. mutans* (Reprinted under the permission from authors)²²

ชาเมิน-1-ฟอสเฟต (N-acetylglucosamine-1-phosphate) ให้แก่ไลปิดแครีเออร์ (lipid carrier)²¹ (รูปที่ 3) และหน่วยย่อยแรมโนส จึงถูกนำมาระเบิดกับโมเลกุลเอ็น-อะซิทิลกลูโคชาเมิน-1-ฟอสเฟต โดยเอนไซม์แรมโนซิลทรานส์ฟอเรส (rhamnosyltransferase) ที่สร้างจากเจนอาร์จีพี-เอก อาร์จีพี-บี และอาร์จีพี-เอฟ โดยเจนอาร์จีพี-เอกเกี่ยวข้องเฉพาะการเข้ามาระเบิดกับโมเลกุลแรกของแรมโนสกับโมเลกุลเอ็น-อะซิทิลกลูโคชาเมิน-1-ฟอสเฟตเท่านั้น การเพิ่มความยาวของสายแรมโนสเป็นหน้าที่ของเจนอาร์จีพี-บี และ-เอฟ¹⁶ ในส่วนของสายกลูโคสที่อยู่ทางด้านข้าง หน่วยย่อยของกลูโคสในรูปของโมเลกุลยูดีพี-ดี-กลูโคส (UDP-D-glucose) จะถูกเข้ามาระเบิดกับโมเลกุลเอ็น-อะซิทิลกลูโคชาเมิน-1-ฟอสเฟตโดยเอนไซม์กลูโคซิลทรานส์ฟอเรส (glucosyltransferase) จากเจนอาร์จีพี-อี²⁰ (รูปที่ 3) สำหรับความถี่ในการแตกกิ่ง (branching frequency) ของสายกลูโคสจากแกนหลักแรมโนสนั้น อยู่ภายใต้การควบคุมของเจนอาร์จีพี-เอฟและอาร์จีพี-เอก¹⁵ หลังจากสิ้นสุดการสังเคราะห์ พอลิเมอร์ที่ได้จะถูกส่งออกไปสู่โลก¹⁵

ผิวเซลล์โดยเอปีซี ทรานส์ปอร์ทเตอร์ (ABC transporter) ที่ได้จากเจนอาร์จีพี-ซีและ-ดี²⁰ (รูปที่ 3)

การเปลี่ยนเที่ยบลำดับกรดอะมิโนที่แปลงมาจากการนิวคลีโอไทด์ของเจน (deduced amino acid sequence) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสร้างสายกลูโคสที่อยู่ทางด้านข้างของแกนแรมโนส รวมถึงเจนในบริเวณใกล้เคียง (รูปที่ 2C) ทำให้ทราบว่าลำดับดังกล่าวมาจากเจนอาร์จีพี-เอก อิงอาร์จีพี-เอฟ และ/oาร์เอฟ12 (ORF12) ของซีโรไทร์-บี และเอฟมีความเหมือนกันมากกว่าร้อยละ 98 โดยความแตกต่างพบเฉพาะในบริเวณที่อยู่ระหว่างเจนอาร์จีพี-เอฟ และ/oาร์เอฟ12 เท่านั้น¹¹ สวนซีโรไทร์-บี ลำดับกรดอะมิโนที่แปลงมาจากนิวคลีโอไทด์ในบริเวณนี้มีความใกล้เคียงกับซีโรไทร์ซีมาก ยกเว้นตำแหน่งปลายทางด้าน 5 (5-prime; 5') ของเจนอาร์จีพี-เอฟ¹² แต่การแทนที่ (replacement) เจนอาร์จีพี-เอฟของเชื้อซีโรไทร์-บีด้วยเจนเดียวกันจากซีโรไทร์-บี ไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของซีโรไทร์-สเปซิฟิกพอลิแซ็คคาไรด์จาก

เคเป็นซี²² สำหรับจีนอาร์จีพี-อี ซึ่งเกี่ยวกับการสร้างสายพอลิเมอร์กัลูโคสในเชื้อไวป์-สเปซิฟิกพอลิแซ็กคาไรด์นั้น แม้จะไม่พบความแตกต่างที่เด่นชัดระหว่างเชื้อไวป์ในลำดับนิวคลีโอไทด์ของจีนดังกล่าว¹² แต่การวิเคราะห์ระดับเอ็มอาร์เอ็นเอ (mRNA) กลับแสดงให้เห็นว่าไม่มีการแสดงออก (expression) ของจีนอาร์จีพี-อีในเชื้อไวป์เมื่อตรวจสอบด้วยวิธีปฏิกริยาลูกโซ่พอลิเมอร์แอนด์เรเวอร์สทรานส์คิริปเตส (reverse transcriptase-polymerase chain reaction; RT-PCR) ทำให้เข้าใจว่าเป็นสาเหตุของความผิดปกติเกี่ยวกับสายกัลูโคสในโครงสร้างเชื้อไวป์-สเปซิฟิกพอลิแซ็กคาไรด์ของเชื้อไวป์²²

ความเกี่ยวข้องทางวิถีของการขึ้นเชื้อสเตรปโตคอกคัส มิวแทนส์ทั้ง 4 เชื้อไวป์

ในแง่ความสัมพันธ์ทางวิถีของการขึ้นเชื้อสเตรปโตคอกคัส มิวแทนส์ในแต่ละเชื้อไวป์นั้น ดังที่กล่าวไปแล้วว่าเชื้อไวป์ซี อีและเอฟมีลำดับนิวคลีโอไทด์ของบริเวณที่อยู่ระหว่างจีนอาร์จีพี-อีฟ และโอลาร์อฟ12 ที่แตกต่างกันอย่างเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ของแต่ละเชื้อไวป์ Shibata และคณะ จึงให้สมมติฐานว่าการได้รับจีนเพื่อการสังเคราะห์เชื้อไวป์-สเปซิฟิกพอลิแซ็กคาไรด์ที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิดเชื้อไวป์ที่แตกต่างกันในเชื้อสเตรปโตคอกคัส มิวแทนส์ โดยไม่มีเชื้อไวป์ใดเป็นบรรพบุรุษ (ancestor) หรือเชื้อไวป์เดิมที่กำเนิดของเชื้อไวป์อื่น ๆ¹¹ แต่แผนผังแสดงความสัมพันธ์ทางวิถีและการวิวัฒนาการ (phylogenetic tree) ซึ่งสร้างโดยวิธีการมัลติโลคัส-ชีเควนซ์ไวป์ปิ้ง (multilocus sequence typing; MLST) บันทึกฐานข้อมูลลำดับนิวคลีโอไทด์ของ酵素คีบปิงเจ็น (housekeeping gene) 8 ชนิดที่มีความเสถียรและไม่เปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอก ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับวิถีของการลับแสดงให้เห็นว่าเชื้อในเชื้อไวป์ มีตำแหน่งกระจัดกระจางที่ว่าไปในแผนผัง ส่วนเชื้อไวป์ อี เอฟ และเคจับกันเป็นกลุ่มที่เรียกว่าโคลนอลคอมเพล็กซ์ (clonal complex) ตามชนิดเชื้อไวป์ เชื้อที่อยู่ในโคลนอลคอมเพล็กซ์เดียวกันเป็นเชื้อที่มีความใกล้ชิดทางวิถีและการและมีต้นกำเนิดจากบรรพบุรุษร่วมกัน พบร่วมกันในแต่ละโคลนอลคอมเพล็กซ์ของเชื้อไวป์ อี เอฟ และเค มีบางสายพันธุ์ (strain) ของเชื้อไวป์ซึ่งใกล้ชิดทางวิถีและการรวมอยู่ด้วย ดังนั้นจึงเชื่อว่าเชื้อไวป์ซี เป็นเชื้อไวป์ปั้งต้นของเชื้อสเตรปโตคอกคัส มิวแทนส์ และเชื้อไวป์อี เอฟ และเค มีวิถีและการแยกออกจากมากจากเชื้อไวป์ซี¹³ โดยเชื้อในเชื้อไวป์ เค แยกได้ครั้งแรกในปี ค.ศ.2001 และมีหลักฐานที่ทำให้เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดเชื้อไวป์เน็นเพิ่งเกิดขึ้นได้ไม่นานเนื่องจากตรวจไม่พบเชื้อไวป์จากเชื้อสเตรปโตคอกคัส มิวแทนส์จำนวน

1,326 สายพันธุ์ที่แยกเก็บ (isolate) จากอาสาสมัครในช่วงปี ค.ศ.1982 ถึง 1990³

เชื้อไวป์ของเชื้อสเตรปโตคอกคัส มิวแทนส์กับโรคฟันผุ

เชื้อสเตรปโตคอกคัส มิวแทนส์เป็นจุลินทรีย์ที่เป็นสาเหตุหลักของโรคฟันผุ โดยมี 3 กลไกสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการก่อโรคคือ ความสามารถในการยึดเกาะ (adhesion) ความสามารถในการสร้างกรด (acidogenicity) และความสามารถในการทนกรด (aciduricity)²³ ในแง่การยึดเกาะซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการก่อโรคนั้น เชื้อสเตรปโตคอกคัส มิวแทนส์ยึดเกาะกับผิวฟันโดยอาศัย 2 ขั้นตอน เริ่มจากการยึดเกาะที่ไม่ออาศัยน้ำตาลซูครัส (sucrose-independent adhesion) ก่อนให้เกิดการเริ่มต้นเกาะของเชื้อ กับองค์ประกอบบนน้ำลายในพิลลิคิลลีคิล (pellicle) ในขั้นตอนนี้โปรตีนพีเอ (PA) ซึ่งมีขนาดประมาณ 190 กิโลดาลตัน (kilodalton; kDa) ที่ผิวเซลล์ของเชื้อมีความสามารถสำคัญต่อการเกิดกระบวนการ²⁴ โปรตีนพีเอนี้ยังมีเชื้อเรียกแตกต่างกันไปแล้วแต่กลุ่มนักวิจัยว่า แอนติเจน I/I (antigen I/I)²⁵ พี1 (P1)²⁶ หรือ สปาฟ (SpaP)²⁷ ด้วย สำหรับขั้นตอนที่ 2 ของการยึดเกาะเป็นการยึดเกาะโดยอาศัยน้ำตาลซูครัส (sucrose-dependent adhesion) ซึ่งขั้นตอนนี้อาศัยการทำงานหลักของเอนไซม์กัลูโคซิลทรานส์เฟอร์เรส (glucosyltransferase; Gtf) และโปรตีนเพื่อการยึดเกาะกับกลูแคน (glucan binding protein; Gbp) เอนไซม์กัลูโคซิลทรานส์เฟอร์เรสทำหน้าที่สร้างกลูแคน (glucan) ภายใต้การควบคุมของจีน 3 ชนิด (gtfB gtfC และ gtfD)²⁸⁻³⁰ ส่วนโปรตีนเพื่อการยึดเกาะกับกลูแคนนั้น ปัจจุบันพบทั้งหมด 4 ชนิด (GbpA GbpB GbpC และ GbpD)³¹⁻³⁴ การยึดเกาะผ่านกลไกของกลูแคนนี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการยึดเกาะและก่อโรคฟันผุให้แก่เชื้อสเตรปโตคอกคัส มิวแทนส์

เมื่อพิจารณาโปรตีนที่สำคัญต่อการยึดเกาะทั้ง 2 ขั้นตอน ในระดับโครงสร้างของจีน ตลอดจนการแสดงออกของจีน (gene expression) ตามชนิดเชื้อไวป์แล้ว จะพบว่าเชื้อไวป์อีฟและเค ซึ่งมีความซุกต่าในช่องปากมีอัตราความผิดปกติของโปรตีนเหล่านี้สูงกว่าเชื้อไวป์ซี และอีอย่างมีนัยสำคัญ ตัวอย่างเช่น ผลการวิเคราะห์ด้วยเเวนท์รันบล็อก (Western blot) ของโปรตีนพีเอจากเชื้อสเตรปโตคอกคัส มิวแทนส์ที่แยกได้จากช่องปากจำนวนทั้งสิ้น 56 สายพันธุ์ (ประกอบด้วย เชื้อไวป์ซี อี และเอฟอย่างละ 15 สายพันธุ์ และเชื้อไวป์เค 11 สายพันธุ์) พบร่วมมี 12 สายพันธุ์ที่ไม่มีการแสดงออกของโปรตีนนี้ที่ผิวเซลล์ โดย 9 จาก 12 สายพันธุ์ ความผิดปกติเกิดขึ้นในขั้นตอนของการครอบครัวทัศน์ (transcription) ที่เหลืออีก 3 สายพันธุ์เกิดจากการขาดหายไปของนิวคลีโอไทด์

บางส่วนซึ่งนำไปสู่การเกิดเฟรมชิฟท์มิวเทชั่น (frameshift mutation) เชือทั้ง 12 สายพันธุ์ที่กล่าวมาในปีระกอนด้วย ชีโรไทร์บี 1 สายพันธุ์ ชีโรไทร์บี 4 สายพันธุ์ และชีโรไทร์บี 7 สายพันธุ์³⁵ ในส่วนของ โปรตีนกลูโคซิลทรานส์ฟอร์เรสและโปรตีนเพื่อยืดเคาะกับกลูแคน นั้น พบว่าเชือในชีโรไทร์บีเคลหล่ายสายพันธุ์มีประสิทธิภาพในการ ทำงานของเอนไซม์กลูโคซิลทรานส์ฟอร์เรส (glucosyltransferase activity) ต่ำ เมื่อเทียบกับชีโรไทร์บี³⁶ อีกทั้งยังมีความแตกต่างใน ลำดับนิวคลีโอไทด์ของจีนที่เกี่ยวข้องกับโปรตีนเพื่อยืดเคาะกับ กลูแคน (*gbpA* และ *gbpC*) เมื่อเทียบกับเชือในชีโรไทร์บีอีกด้วย^{36,37} ความผิดปกติของโปรตีนเพื่อยืดเคาะเหล่านี้อาจเป็นสาเหตุให้ เชือสเตร็ปโตคoccัส มิวแทนส์ชีโรไทร์บีเอฟและเด ขาดคุณสมบัติ ที่เหมาะสมที่จะดำรงชีวิตในช่องปากและถูกดัดเลือกออกໄไปโดย ธรรมชาติ

หลักฐานที่กล่าวไปข้างต้นทำให้สันนิษฐานได้ว่าเชือ สเตร็ปโตคoccัส มิวแทนส์ในชีโรไทร์บีที่ต่างกันอาจมีความ สามารถในการก่อโรคพันธุ์ที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ไม่พบ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเมื่อศึกษาเบรียบเทียบคะแนน ค่าพันธุ์ (caries score) ที่เกิดจากเชือทั้ง 3 ชีโรไทร์บีเดิม (ชีโรไทร์บี อี และเอฟ) ในหนูแฮมสเตอร์ (hamster)⁶ และยังไม่มีความ แตกต่างของการก่อโรคพันธุ์ในหนู (rat) ทดลองเมื่อเทียบระหว่าง ชีโรไทร์บีและเชืออีกด้วย³⁶ เนื่องจากโรคพันธุ์เป็นโรคที่มีหลายปัจจัย เกี่ยวข้องในกระบวนการเกิดโรค (multifactorial disease) และอาหาร ก็ถือเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ พบว่าเมื่อมีน้ำตาลชูครอส (sucrose) ในอาหารความสามารถในการยืดเคาะของเชือสเตร็ปโตคoccัส มิวแทนส์จะเพิ่มขึ้นอย่างมาก³⁸ เพราะอาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ใน การทดลองทั้งสองชนิดมีชูครอสสูงถึงร้อยละ 56 จึงอาจเป็นสาเหตุ ให้มีพบรความแตกต่างในการก่อโรคพันธุ์ของเชือต่างชีโรไทร์บี นอกจากนั้นความแตกต่างในการสร้างและทนกรดของเชือแต่ละ ชีโรไทร์บียังไม่มีการศึกษา อาจจะเข้าใจถึงความสำคัญของ ชีโรไทร์บีต่อการเกิดโรคพันธุ์ให้ครบถ้วน ทุกกลไกของกระบวนการ เกิดโรคควรจะได้รับการพิจารณาด้วย

ชีโรไทร์บีของเชือสเตร็ปโตคoccัส มิวแทนส์กับการก่อภาวะ ติดเชือในกระแสโลหิตและการอักเสบของผนังและลิ้นหัวใจ

ภาวะติดเชือในกระแสโลหิตและการอักเสบของผนังและ ลิ้นหัวใจจากเชือแบคทีเรียในช่องปากยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ ได้รับการสนใจอย่างกว้างขวางในวงการแพทย์และทันตแพทย์^{39,40} เชือจากช่องปากที่เข้าสู่กระแสโลหิตในระหว่างการรักษาทาง ทันตกรรม การแพร่งพัน รวมทั้งการเคี้ยวอาหาร จะไปยึดเกาะ

กับโปรตีนองค์ประกอบของเข็งซ์ตราชูลูแลร์แมทริกซ์ (extracellular matrix) และลิมเลือด (blood coagulum) ในบริเวณผนังและลิ้นหัวใจ ที่ชำรุดหรือผิดปกติ แบคทีเรียที่ยึดเกาะจะกระตุ้นเซลล์โลโนไซท์ (monocyte) ในกระแสโลหิตให้สร้างสารไซโตไนค์ (cytokine) และ ทิชูแฟคเตอร์ (tissue factor; TF) ซึ่งส่งเสริมการรวมกลุ่มกันของ เกร็ตเลือด (platelet aggregation) การเกิดลิมเลือดและการเกาะ ตัวที่เพิ่มขึ้นของแบคทีเรียจนเจริญเป็นรอยโรคเรียกว่า เวเจเทชั่น (vegetation) ณ บริเวณผนังและลิ้นหัวใจที่ชำรุด⁴¹ ดังนั้นเชือ แบคทีเรียที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้นานในกระแสโลหิต มีความ ต้านทานต่อการจับกินโดยเม็ดเลือดขาว (resistance to phagocytosis) มีประสิทธิภาพในการยึดเกาะผนังและลิ้นหัวใจที่ผิดปกติ และ มีความสามารถในการกระตุ้นสร้างไซโตไนค์และทิชูแฟคเตอร์ จึงถือเป็นเชือที่มีบทบาทสำคัญในการก่อโรคนี้

ชนิดเชือจุลทรีย์จากช่องปากที่พบมีรายงานเกี่ยวข้องกับ โรคดังกล่าวปอยที่สุดคือ กลุ่มของออรัลสเตร็ปโตคoccิค (oral streptococci)⁴² เชือสเตร็ปโตคoccัส มิวแทนส์เป็นหนึ่งในออรัล- สเตร็ปโตคoccิคซึ่งมีรายงานการตรวจแยกได้อย่างต่อเนื่องจาก ผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชือในกระแสโลหิตและการอักเสบของผนังและ ลิ้นหัวใจ^{43,44} สำหรับความสำคัญของชีโรไทร์-สเปซิฟิกพอลิแซ็ก- ค้าไวเด็ตต่อการก่อเกิดโรคนั้น เชือว่าคุณสมบัติของน้ำ (hydrophilic property) ของชีโรไทร์-สเปซิฟิกพอลิแซ็กค้าไวเด็ตมีความสัมพันธ์กับ ความสามารถต้านทานต่อการจับกินโดยเม็ดเลือดขาวของเชือ⁴⁹ และยังพบ อีกว่าชีโรไทร์-สเปซิฟิกพอลิแซ็กค้าไวเด็ตของเชือในชีโรไทร์บี สามารถกระตุ้นเซลล์โลโนไซท์ของมนุษย์ให้สร้างไซโตไนค์ เช่น ทูเมอร์โนโคริซแฟคเตอร์-แอลฟ่า (tumor necrosis factor; TNF- α) และอินเตอร์ลิวคิน-วันบต้า (interleukin-1 β ; IL-1 β) ได้⁵⁰ นอกจากนั้น ชีโรไทร์-สเปซิฟิกพอลิแซ็กค้าไวเด็ตของเชือสเตร็ปโตคoccัส มิวแทนส์ยังมีคุณสมบัติในการยึดเกาะกับเกร็ตเลือดและกระตุ้น การรวมกลุ่มกันของเกร็ตเลือดอีกด้วย⁵¹

ลักษณะเด่นร่วมกันประการหนึ่งของเชือสเตร็ปโตคoccัส มิวแทนส์ที่แยกได้จากตัวอย่างลิมเลือดและลิ้นหัวใจของผู้ป่วยซึ่งติดเชือ ในกระแสโลหิต หรือมีการอักเสบติดเชือของผนังและลิ้นหัวใจคือ การที่เชือมีความต้านทานต่อการจับกินโดยเม็ดเลือดขาวสูงกว่า เชือสเตร็ปโตคoccัส มิวแทนส์ชีโรไทร์ที่แยกได้จากช่องปาก^{3,46,52} เชือว่าความต้านทานนี้นำไปสู่ภาวะการติดเชือในกระแสโลหิตที่ ยาวนาน และเพิ่มโอกาสที่เชือจะไหลเวียนไปพบกับตำแหน่ง ชำรุดบนผนังและลิ้นหัวใจ การศึกษาเพื่อหาองค์ประกอบของเชือ ที่เกี่ยวข้องกับความต้านทานต่อการจับกินโดยเม็ดเลือดขาวแสดง ให้เห็นว่า โครงสร้างชีโรไทร์-สเปซิฟิกพอลิแซ็กค้าไวเด็ต และโปรตีน

หล่ายชนิดของเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์มีความเกี่ยวข้องกัน Tsuda และคณะ พบว่าเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ชีโรไทร์ที่ มีความผิดปกติของชีโรไทร์-สเปซิฟิกพอลิแซ็กคาไรด์จากการตัดต่อ จินเพื่อยับยั้งการทำงานของจีนอร์เจ็มแอล-บี (*rlm/B*) ถูกจับกินโดย เม็ดเลือดขาวชนิดโพลิ莫ร์โนโนเคลียร์ (polymorphonuclear eukocyte; PMN) ของมนุษย์ได้มากขึ้น⁴⁹ นอกจากนั้น Nakano และ คณะ ยังแสดงให้เห็นอีกว่าการยับยั้งการทำงานของจีนเจ็ลลู-เอ (*gluA*) ในเชื้อชีโรไทร์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้าง ชีโรไทร์-สเปซิฟิกพอลิแซ็กคาไรด์ไปเมื่อนักบีโรไทร์เบและเชื้อ นี้ถูกจับกินโดยเม็ดเลือดขาวได้น้อยลงเมื่อเทียบกับเชื้อสายพันธุ์ ต้นกำเนิด (parental strain)³

ในเรื่องของโปรตีนของเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ที่คาดว่า มีความเกี่ยวข้องกับความต้านทานต่อการจับกินโดยเม็ดเลือดขาว นั้น พบว่าเชื้อซึ่งถูกตัดต่อจีนให้เกิดความบกพร่อง (defect) ของ ไบโอดิฟล์มเรกูเลชันโปรตีนเอ (biofilm regulation protein A; BrpA) (BrpA) และเชื้อที่ไม่มีการแสดงออกของโปรตีนเพื่อการยึดเกาะกับ กลูแคนชนิดซี (GbpC) หรือโปรตีนพีเอ (PA) สามารถต้านทานต่อ การจับกินโดยเม็ดเลือดขาวเพิ่มขึ้น และยังก่อให้เกิดการติดเชื้อ ในกระเพาะโลหิต弋านและรุนแรงกว่าเชื้อสายพันธุ์ต้นกำเนิด เมื่อฉีดเข้าสู่หลอดเลือดในสัตว์ทดลองด้วย⁵³⁻⁵⁵ เนื่องจากเชื้อใน ชีโรไทร์ที่พบได้น้อยในช่องปาก เช่น ชีโรไทร์เอฟและเค มักมี ความผิดปกติของโปรตีนพีเอโปรตีนเพื่อการยึดเกาะกับกลูแคน และเอนไซม์กูลูโคซิลทรานส์เฟโรสังที่ก่อภัยไวข้างตัน ชีโรไทร์ ของเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ จึงอาจถือเป็นหนึ่งในตัวบ่งชี้ เบื้องต้นเกี่ยวกับความต้านทานต่อการจับกินโดยเม็ดเลือดขาว ของเชื้อได้

เมื่อพิจารณาในประเดิมการยึดเกาะของเชื้อ กับตำแหน่ง ผิดปกติที่ผนังและลินหัวใจ ความน่าสนใจของเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ชีโรไทร์ที่พบได้น้อยในช่องปากอีกหนึ่งก็คือ ความซูก ของการพบเจ็นพลิตโปรตีนเพื่อการยึดเกาะกับคอลลาเจน (collagen binding protein gene; *cnn*) โดยพบว่าชีโรไทร์เอฟและเค มีความ ซูกของจีนดังกล่าวมากกว่าชีโรไทร์อ่อนย่างมีนัยสำคัญ¹³ โปรตีนเพื่อ การยึดเกาะกับคอลลาเจนนี้ เป็นหนึ่งในองค์ประกอบของเชื้อ สเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ที่คาดว่ามีบทบาทในการยึดเกาะของเชื้อ ที่หลุดลอยเข้าไปในกระเพาะโลหิตกับคอลลาเจนในเยื่อชีโรไทร์- ลูแลร์แมทริกซ์ ณ ตำแหน่งที่ชำรุดของหัวใจได้⁵⁶ จีนพลิตโปรตีน เพื่อการยึดเกาะกับคอลลาเจนถูกพบครั้งแรกโดย Sato และคณะ^{56,57} การพบเจ็นดังกล่าวสัมพันธ์กับคุณสมบัติการจับกันเป็นกลุ่มของ แบคทีเรียเมื่อถูกความเย็น (cold agglutination) และความสามารถ

ในการยึดเกาะกับคอลลาเจน โปรตีนเพื่อการยึดเกาะกับคอลลาเจนที่ผลิตโดยจีนนี้มีน้ำหนักโมเลกุล 120 kDa และมีลำดับกรดอะมิโนที่มีความเหมือน (homologous) กับโปรตีนเพื่อการยึดเกาะกับ คอลลาเจนที่ผลิตโดยแบคทีเรียอื่น ๆ หล่ายชนิด เช่น สเตฟฟิโล- ค็อกคัส ออเรียส (*Staphylococcus aureus*) เอ็นแทโรโโรค็อกคัส พีเซียม (*Enterococcus faecium*) และสเตรปโตค็อกคัส อีคุอี (*Streptococcus equi*) วิธีมัลติโลคัสชีเคนชีโรไทร์แสดงให้เห็นว่า สายพันธุ์ส่วนใหญ่ของเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ที่มีจีนพลิต โปรตีนเพื่อการยึดเกาะกับคอลลาเจนนี้เป็นโคลน (clone) เชื้อที่มี ความใกล้เคียงกันทางวิวัฒนาการ¹³ ดังนั้นจึงเชื่อว่าจีนดังกล่าวนี้ เป็นโมเลกุลซึ่งเกี่ยวข้องกับการยึดเกาะกับคอลลาเจนที่มีความ จำเพาะต่อชนิดของเชื้อ (strain-specific collagen binding molecule)

บทวิจารณ์

เนื่องจากเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์สามารถก่อโรค ติดเชื้อได้ทั้งในเนื้อเยื่ออ่อน (hard tissue) ของฟัน และเนื้อเยื่ออ่อน (soft tissue) ของผนังและลินหัวใจ ความแตกต่างทางด้านสภาพ ผนผิว (texture) และองค์ประกอบของเนื้อเยื่อหัวใจ 2 บริเวณ ทำให้ เชื้อได้ว่าสายพันธุ์ของเชื้อซึ่งก่อโรคที่พนกับที่ผนังและลินหัวใจ ควรจะมีคุณสมบัติบางประการที่แตกต่างกัน หลักฐานจากการ วิจัยที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าหนึ่งในปัจจัยที่มีส่วน กีดขวางคือชีโรไทร์ของเชื้อนี้ ความแตกต่างในชนิดชีโรไทร์ของ เชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ที่ตรวจพบในผู้ป่วยโรคหัวใจจาก อาสาสมัครคนปกติช่วยสนับสนุนความเชื่อตั้งกันว่า โดยพบร่วม ชีโรไทร์เป็นเชื้อที่พบเป็นส่วนใหญ่ในช่องปากคนปกติ แต่เชื้อที่ ตรวจพบส่วนมากจากตัวอย่างเนื้อเยื่อหัวใจและครอบจุลทรีย์ (dental plaque) ของผู้ป่วยโรคหัวใจลับไม่ใช่ชีโรไทร์⁵⁸ ดังนั้นความ แตกต่างในแบบชีโรไทร์ของเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ นอกจาก แยกตัวเป็นผิวเซลล์แล้ว อาจมีความสัมพันธ์กับคุณสมบัติอื่น ๆ ของเชื้อที่มีผลต่อบบทบาทในการก่อโรคของเชื้อชนิดนี้ ทำให้มี ความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาใช้การตรวจชีโรไทร์ของเชื้อสเตรปโต- ค็อกคัส มิวแทนส์จากช่องปาก เป็นหนึ่งในเครื่องบ่งชี้เบื้องต้นถึง ประเภทของโรคที่มีโอกาสเสี่ยงเกิดขึ้นได้โดยเชื้อชนิดนี้ ตัวอย่าง เช่น ผู้ป่วยที่มีความผิดปกติของหัวใจและตรวจพบเชื้อใน ชีโรไทร์เอฟหรือเคยมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดการขักเสบติดเชื้อ ของผนังและลินหัวใจจากเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ได้ จึงควรเลือกใช้มาตรฐานการป้องกันที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยต่อไป

บทสรุป

เนื่องจากโรคพันธุ์เป็นโรคติดเชื้อที่มีความสำคัญในช่องปาก จึงทั้งการติดเชื้อในกระเพาะโลหิตและการอักเสบของผนังและลิ้นหัวใจเป็นภาวะรุนแรงที่สามารถก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตของผู้ป่วยได้ เชื้อแบคทีเรียสเตร็ปโตโคคัลส์ มีวัตถุสีซึ่งมีความสัมพันธ์กับโรคดังกล่าว จึงได้รับความสนใจในการศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาโคลนเชื้อหรือปัจจัยรุนแรง (virulence factor) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการก่อโรค บทความนี้ได้เสนอความเป็นไปได้ และหลักฐานที่สนับสนุนความสำคัญของความแตกต่างของเชื้อตามเชื้อไวรัสโรตีต่อ ต่อบบทการก่อโรค การศึกษาเพิ่มเติมในกลไกรายละเอียดของการก่อโรคโดยเชื้อสเตร็ปโตโคคัลส์ มีวัตถุสีเชื้อไวรัสต่าง ๆ รวมถึงการเพิ่มขึ้นของตัวอย่างเชื้อไวรัสต่าง ๆ ที่ถูกแยกและศึกษา จะนำมาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่จะมีบทบาทต่อการพัฒนามาตรการป้องกันและวิธีการรักษาโรคที่มีประสิทธิภาพต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ วัชชพิน ศรีสัจจะลักษณ์ ที่กุญแจให้ข้อมูลน่าและวิจารณ์บทความ และขอขอบพระคุณ Professor Takashi Ooshima Associate Professor Kazuhiko Nakano และ Instructor Ryota Nomura ที่อนุญาตให้ใช้ภาพประกอบในบทความดังกล่าวเพื่อประกอบในบทความปริทัศน์นี้

เอกสารอ้างอิง

- Hamada S, Slade HD. Biology, immunology, and cariogenicity of *Streptococcus mutans*. *Microbiol Rev* 1980;44:331-84.
- Linzer R, Reddy MS, Levine MJ. Immunochemical aspects of serotype carbohydrate antigens of *Streptococcus mutans*. In: Hamada S, Michalek SM, Kiyono H, Manaker L, McGhee JR, editors. Molecular microbiology and immunology of *Streptococcus mutans*. Amsterdam: Elsevier, 1986. p.29-38.
- Nakano K, Nomura R, Nakagawa I, Hamada S, Ooshima T. Demonstration of *Streptococcus mutans* with a cell wall polysaccharide specific to a new serotype, k, in the human oral cavity. *J Clin Microbiol* 2004;42:198-202.
- Fujiwara T, Nakano K, Kawaguchi M, Ooshima T, Sobue S, Kawabata S, et al. Biochemical and genetic characterization of serologically untypable *Streptococcus mutans* strains isolated from patients with bacteremia. *Eur J Oral Sci* 2001;109:330-4.
- Beighton D, Rippon HR, Thomas HE. The distribution of *Streptococcus mutans* serotypes and dental caries in a group of 5- to 8-year-old Hampshire school children. *Br Dent J* 1987;162:103-6.
- Fitzgerald DB, Fitzgerald RJ, Adams BO, Morhart RE. Prevalence, distribution of serotypes, and cariogenic potential in hamsters of mutans streptococci from elderly individuals. *Infect Immun* 1983;41:691-7.
- Hamada S, Masuda N, Kotani S. Isolation and serotyping of *Streptococcus mutans* from teeth and feces of children. *J Clin Microbiol* 1980;11:314-8.
- Hirasawa M, Takada K. A new selective medium for *Streptococcus mutans* and the distribution of *S. mutans* and *S. sobrinus* and their serotypes in dental plaque. *Caries Res* 2003;37:212-7.
- Holbrook WP, Beighton D. *Streptococcus mutans* levels in saliva and distribution of serotypes among 9-year-old Icelandic children. *Scand J Dent Res* 1987;95:37-42.
- Perch B, Kjems E, Ravn T. Biochemical and serological properties of *Streptococcus mutans* from various human and animal sources. *Acta Pathol Microbiol Scand B Microbiol Immunol* 1974;82:357-70.
- Shibata Y, Ozaki K, Seki M, Kawato T, Tanaka H, Nakano Y, et al. Analysis of loci required for determination of serotype antigenicity in *Streptococcus mutans* and its clinical utilization. *J Clin Microbiol* 2003;41:4107-12.
- Nakano K, Nomura R, Shimizu N, Nakagawa I, Hamada S, Ooshima T. Development of a PCR method for rapid identification of new *Streptococcus mutans* serotype k strains. *J Clin Microbiol* 2004;42:4925-30.
- Nakano K, Lapirattanakul J, Nomura R, Nemoto H, Alaluusua S, Gronroos L, et al. *Streptococcus mutans* clonal variation revealed by multilocus sequence typing. *J Clin Microbiol* 2007;45:2616-25.
- Waterhouse JC, Russell RR. Dispensable genes and foreign DNA in *Streptococcus mutans*. *Microbiology* 2006;152:1777-88.
- Ozaki K, Shibata Y, Yamashita Y, Nakano Y, Tsuda H, Koga T. A novel mechanism for glucose side-chain formation in rhamnose-glucose polysaccharide synthesis. *FEBS Lett* 2002;532:159-63.

16. Shibata Y, Yamashita Y, Ozaki K, Nakano Y, Koga T. Expression and characterization of streptococcal *rgp* genes required for rhamnan synthesis in *Escherichia coli*. *Infect Immun* 2002;70:2891-8.
17. Tsukioka Y, Yamashita Y, Nakano Y, Oho T, Koga T. Identification of a fourth gene involved in dTDP-rhamnose synthesis in *Streptococcus mutans*. *J Bacteriol* 1997;179:4411-4.
18. Tsukioka Y, Yamashita Y, Oho T, Nakano Y, Koga T. Biological function of the dTDP-rhamnose synthesis pathway in *Streptococcus mutans*. *J Bacteriol* 1997;179:1126-34.
19. Yamashita Y, Tsukioka Y, Nakano Y, Tomihisa K, Oho T, Koga T. Biological functions of UDP-glucose synthesis in *Streptococcus mutans*. *Microbiology* 1998;144:1235-45.
20. Yamashita Y, Tsukioka Y, Tomihisa K, Nakano Y, Koga T. Genes involved in cell wall localization and side chain formation of rhamnose-glucose polysaccharide in *Streptococcus mutans*. *J Bacteriol* 1998;180:5803-7.
21. Yamashita Y, Shibata Y, Nakano Y, Tsuda H, Kido N, Ohta M, et al. A novel gene required for rhamnose-glucose polysaccharide synthesis in *Streptococcus mutans*. *J Bacteriol* 1999;181:6556-9.
22. Nomura R, Nakano K, Ooshima T. Molecular analysis of the genes involved in the biosynthesis of serotype specific polysaccharide in the novel serotype *k* strains of *Streptococcus mutans*. *Oral Microbiol Immunol* 2005;20:303-9.
23. Banas JA. Virulence properties of *Streptococcus mutans*. *Front Biosci* 2004;9:1267-77.
24. Okahashi N, Sasakawa C, Yoshikawa M, Hamada S, Koga T. Cloning of a surface protein antigen gene from serotype *c* *Streptococcus mutans*. *Mol Microbiol* 1989;3:221-8.
25. Lee SF, Progulske-Fox A, Erdos GW, Piacentini DA, Ayakawa GY, Crowley PJ, et al. Construction and characterization of isogenic mutants of *Streptococcus mutans* deficient in major surface protein antigen P1 (I/II). *Infect Immun* 1989;57:3306-13.
26. Forester H, Hunter N, Knox KW. Characteristics of a high molecular weight extracellular protein of *Streptococcus mutans*. *J Gen Microbiol* 1983;129:2779-88.
27. Crowley PJ, Brady LJ, Michalek SM, Bleiweis AS. Virulence of a spaP mutant of *Streptococcus mutans* in a gnotobiotic rat model. *Infect Immun* 1999;67:1201-6.
28. Aoki H, Shiroza T, Hayakawa M, Sato S, Kuramitsu HK. Cloning of a *Streptococcus mutans* glucosyltransferase gene coding for insoluble glucan synthesis. *Infect Immun* 1986;53:587-94.
29. Hanada N, Kuramitsu HK. Isolation and characterization of the *Streptococcus mutans* *gtfD* gene, coding for primer-dependent soluble glucan synthesis. *Infect Immun* 1989;57:2079-85.
30. Pucci MJ, Jones KR, Kuramitsu HK, Macrina FL. Molecular cloning and characterization of the glucosyltransferase C gene (*gtfC*) from *Streptococcus mutans* LM7. *Infect Immun* 1987;55:2176-82.
31. Russell RR. Glucan-binding proteins of *Streptococcus mutans* serotype *c*. *J Gen Microbiol* 1979;112:197-201.
32. Sato Y, Yamamoto Y, Kizaki H. Cloning and sequence analysis of the *gbpC* gene encoding a novel glucan-binding protein of *Streptococcus mutans*. *Infect Immun* 1997;65:668-75.
33. Shah DS, Russell RR. A novel glucan-binding protein with lipase activity from the oral pathogen *Streptococcus mutans*. *Microbiology* 2004;150:1947-56.
34. Smith DJ, Akita H, King WF, Taubman MA. Purification and antigenicity of a novel glucan-binding protein of *Streptococcus mutans*. *Infect Immun* 1994;62:2545-52.
35. Nakano K, Nomura R, Nemoto H, Lapirattanakul J, Taniguchi N, Gronroos L, et al. Protein antigen in serotype *k* *Streptococcus mutans* clinical isolates. *J Dent Res* 2008;87:964-8.
36. Nakano K, Nomura R, Nakagawa I, Hamada S, Ooshima T. Role of glucose side chains with serotype-specific polysaccharide in the cariogenicity of *Streptococcus mutans*. *Caries Res* 2005;39:262-8.
37. Nakano K, Matsumura M, Kawaguchi M, Fujiwara T, Sobue S, Nakagawa I, et al. Attenuation of glucan-binding protein C reduces the cariogenicity of *Streptococcus mutans*: analysis of strains isolated from human blood. *J Dent Res* 2002;81:376-9.
38. Schachtele CF. Dental caries. In: Schuster GS, editors. Oral microbiology and infectious disease. Baltimore: Waverly Press; 1978. p. 197-233.
39. Porat Ben-Amy D, Littner M, Siegman-Igra Y. Are dental procedures an important risk factor for infective endocarditis? A case-crossover study. *Eur J Clin Microbiol Infect Dis* 2009;28:269-73.
40. Wilson W, Taubert KA, Gewitz M, Lockhart PB, Baddour LM, Levison M, et al. Prevention of infective endocarditis: guidelines from the American Heart Association: a guideline

- from the American Heart Association Rheumatic Fever, Endocarditis and Kawasaki Disease Committee, Council on Cardiovascular Disease in the Young, and the Council on Clinical Cardiology, Council on Cardiovascular Surgery and Anesthesia, and the Quality of Care and Outcomes Research Interdisciplinary Working Group. *J Am Dent Assoc* 2008;139 Suppl:3S-24S.
41. Moreillon P, Que YA, Bayer AS. Pathogenesis of streptococcal and staphylococcal endocarditis. *Infect Dis Clin North Am* 2002;16:297-318.
 42. Moreillon P, Que YA. Infective endocarditis. *Lancet* 2004;363:139-49.
 43. Gauduchon V, Benito Y, Celard M, Mouren C, Delorme V, Philippe-Bert J, et al. Molecular diagnosis of recurrent *Streptococcus mutans* endocarditis by PCR amplification and sequencing. *Clin Microbiol Infect* 2001;7:36-7.
 44. Nakano K, Inaba H, Nomura R, Nemoto H, Takeda M, Yoshioka H, et al. Detection of cariogenic *Streptococcus mutans* in extirpated heart valve and atherosomatous plaque specimens. *J Clin Microbiol* 2006;44:3313-7.
 45. Nomura R, Nakano K, Nemoto H, Fujita K, Inagaki S, Takahashi T, et al. Isolation and characterization of *Streptococcus mutans* in heart valve and dental plaque specimens from a patient with infective endocarditis. *J Med Microbiol* 2006;55: 1135-40.
 46. Nomura R, Hamada M, Nakano K, Nemoto H, Fujimoto K, Ooshima T. Repeated bacteraemia caused by *Streptococcus mutans* in a patient with Sjogren's syndrome. *J Med Microbiol* 2007;56:988-92.
 47. Ullman RF, Miller SJ, Strampfer MJ, Cunha BA. *Streptococcus mutans* endocarditis: report of three cases and review of the literature. *Heart Lung* 1988;17:209-12.
 48. Vose JM, Smith PW, Henry M, Colan D. Recurrent *Streptococcus mutans* endocarditis. *Am J Med* 1987; 82:630-2.
 49. Tsuda H, Yamashita Y, Toyoshima K, Yamaguchi N, Oho T, Nakano Y, et al. Role of serotype-specific polysaccharide in the resistance of *Streptococcus mutans* to phagocytosis by human polymorphonuclear leukocytes. *Infect Immun* 2000;68:644-50.
 50. Soell M, Lett E, Holbeck F, Scholler M, Wachsmann D, Klein JP. Activation of human monocytes by streptococcal rhamnose glucose polymers is mediated by CD14 antigen, and mannan binding protein inhibits TNF-alpha release. *J Immunol* 1995;154:851-60.
 51. Chia JS, Lin YL, Lien HT, Chen JY. Platelet aggregation induced by serotype polysaccharides from *Streptococcus mutans*. *Infect Immun* 2004;72:2605-17.
 52. Nemoto H, Nakano K, Nomura R, Ooshima T. Molecular characterization of *Streptococcus mutans* strains isolated from the heart valve of an infective endocarditis patient. *J Med Microbiol* 2008;57:891-5.
 53. Nakano K, Fujita K, Nishimura K, Nomura R, Ooshima T. Contribution of biofilm regulatory protein A of *Streptococcus mutans*, to systemic virulence. *Microbes Infect* 2005;7: 1246-55.
 54. Nakano K, Tsuji M, Nishimura K, Nomura R, Ooshima T. Contribution of cell surface protein antigen PAc of *Streptococcus mutans* to bacteremia. *Microbes Infect* 2006;8:114-21.
 55. Nomura R, Nakano K, Ooshima T. Contribution of glucan-binding protein C of *Streptococcus mutans* to bacteremia occurrence. *Arch Oral Biol* 2004;49:783-8.
 56. Sato Y, Okamoto K, Kagami A, Yamamoto Y, Igarashi T, Kizaki H. *Streptococcus mutans* strains harboring collagen-binding adhesin. *J Dent Res* 2004;83:534-9.
 57. Sato Y, Okamoto K, Kagami A, Yamamoto Y, Ohta K, Igarashi T, et al. Application of in vitro mutagenesis to identify the gene responsible for cold agglutination phenotype of *Streptococcus mutans*. *Microbiol Immunol* 2004;48:449-56.
 58. Nakano K, Nemoto H, Nomura R, Homma H, Yoshioka H, Shudo Y, et al. Serotype distribution of *Streptococcus mutans* a pathogen of dental caries in cardiovascular specimens from Japanese patients. *J Med Microbiol* 2007;56:551-6.

Review

Serotypes of *Streptococcus mutans*

Jinthana Lapirottanakul

Lecturer
Department of Microbiology
Faculty of Dentistry, Mahidol University
Yothi street, Rajthevi, Bangkok 10400
Tel/Fax: 02-2036410
E-mail: dtjlp@mahidol.ac.th

Abstract

Streptococcus mutans is considered as a main causative pathogen of dental caries, also known to cause bacteremia and infective endocarditis. Nowadays, this bacterium has been classified into 4 serotypes based on the difference of rhamnose-glucose antigens on its cell wall. The major serotype in oral cavity is serotype c, followed by serotype e and f, respectively. As for serotype k, this serotype has been recently discovered, and its prevalence in oral cavity also seems low. Evidence has shown various defects of adhesion proteins on the cell surface of minor serotype *S. mutans*. In contrast, these strains possess the ability to cause prolonged bacteremia as well as the property to adhere well to the defective parts of the heart. Thus, the difference in serotypes might be associated with quality and role of pathogenesis mechanisms of this bacterium.

Key words: cardiovascular disease; dental caries; serotype; *Streptococcus mutans*